

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 60/2022
09.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, свих из ..., ЗЗ и ИИ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужених Компанија „International CG“ ДП Београд у стечају, чији је пуномоћник Миливоје Судимац, адвокат из ..., Агенције за приватизацију и Компаније „Generalexport“ ДП у стечају, чији је пуномоћник Живко Спасић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Рашкој и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 09.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

У овој фази поступка за поступање у предмету, **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Рашкој.

Образложење

Решењем Основног суда у Рашкој П1 140/21 од 20.09.2021. године, овај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду. У образложењу решења наведено је да је решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 18.03.2016. године над туженим Компанија „International CG“ ДП Београд отворен стечајни поступак, због чега је у смислу одредбе члана 118. став 2. Закона о стечају одлучено као у изреци.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је у прилогу акта П 11193/2021 од 02.02.2022. године списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности. У образложењу је наведено да су тужиоци поднели тужбе против Компаније „International CG“ ДП из Београда, сада у стечају, Агенције за приватизацију Републике Србије, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Компаније „Generalexport“ ДП из Београда, сада у стечају; да се из решења П1 140/21 од 20.09.2021. године, којим се Основни суд у Рашкој огласио стварно ненадлежним може закључити да се тај суд огласио стварно ненадлежним у односу на све тужене, а да предлог за наставак поступка као неопходан услов како би се поступак наставио и након тога евентуално донело решење о стварној ненадлежности није поднет у односу на тужене „International CG“ ДП Београд у стечају и „Generalexport“ ДП Београд у стечају од стране свих тужилаца. Наиме, ниједан од тужилаца није поднео предлог за наставак поступка у односу на оба наведена тужена, већ су тужиоци ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ поднели предлог за наставак поступка у односу на туженог „Internacional CG“

ДП Београд у стечају, а тужиоци АА, ББ и ВВ поднели предлог за наставак поступка у односу на туженог „Generalexport“ ДП Београд у стечају, док је предлог за наставак поступка осталих тужилаца у односу на овог туженог повучен. Такође, у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације није ни поднет предлог за наставак поступка од стране било ког тужиоца, нити је поступак настављен у односу на исту, а све и да јесте не постоји основ за заснивање надлежности привредног суда у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да нису испуњени субјективни и објективни услови прописани наведеном законском одредбом. Субјективни критеријум није испуњен из разлога што се на страни тужилаца налазе физичка лица, а са друге стране правно лице и у питању је спор за накнаду штете из радног односа. Те да у конкретној ситуацији није реч ни о спору у вези са применом прописа о приватизацији, будући да новчана накнада за остварени радни стаж није у вези са променом власништва тужених Компаније „International CG“ ДП у стечају и Компаније „Generalexport“ ДП у стечају. Стога, по оцени Привредног суда у Београду нису били испуњени процесни услови из одредби чланова 222. и 224. ЗПП и чланова 91. став 3. и 118. став 2. Закона о стечају за оглашавање Основног суда у Рашкој стварно ненадлежним у овој правној ствари у односу на све тужене, а пре него што су се испунили законом прописани услови за наставак поступка у односу на све тужене.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Рашкој.

Тужба је поднета 28.05.2012. године, са предлогом да се обавезу тужени „International CG“, Република Србија – Агенција за приватизацију и „Generalexport“ да солидарно за сваког тужиоца плате одређени новчани износ на име уговорене новчане накнаде Програмом реструктурирања у висини од 200 евра у динарској противвредности за сваку пуну годину радног стажа.

Основни суд у Рашкој је решењем П1 614/12 од 18.12.2015. године утврдио прекид поступка у односу на туженог Компанију „International CG“ у реструктурирању и Компанију „Generalexport“ у реструктурирању, а због отварања поступка стечаја над туженим. Решењем Вишег суда у Краљеву Гж1 45/16 од 05.04.2016. године одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и тужене и потврђено је решење Основног суда у Рашкој П1 614/12 од 18.12.2015. године. Основни суд у Рашкој је решењем П1 614/12 од 06.07.2016. године утврдио прекид поступка у односу на тужену Агенцију за приватизацију Републике Србије Београд. Тужиоци ГГ, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ су предложили наставак поступка у односу на туженог „International CG“, а тужиоци АА, ББ и ВВ поднели предлог за наставак поступка у односу на туженог „Generalexport“ ДП Београд у стечају, док је предлог за наставак поступка осталих тужилаца у односу на овог туженог повучен, а сви су истакли тужбени захтев ради утврђења основаности потраживања и предложили да се Основни суд у Рашкој огласи ненадлежним и списе предмета уступи Привредном суду у Београду ради доношења одлуке.

Основни суд у Рашкој је решењем П1 614/12 од 20.09.2021. године, наставио је поступак прекинут решењем тог суда П1 614/12 од 18.12.2015. године.

Одредбом члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП је прописано да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 224. став 2. ЗПП, да, за време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку. Ако је прекид наступио после закључења главне расправе, суд може на основу те расправе да донесе одлуку. Одредбом члана 225. став 1. ЗПП, да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09 ... и 95/18), је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбама члана 90. Закона о стечају је прописано, под којим условима се парнични поступак наставља у којем је стечајни дужник тужени. Одредбама члана 91. овог закона, могућности суда у случају испуњености или неиспуњености услова из члана 90. овог закона (одбацивање предлога за наставак прекинутог поступка или одређивање наставка поступка и евентуално уступање предмета надлежном суду). Одредбом члана 92. овог Закона је прописано да, уколико у предлогу за наставак поступка тужилац не преиначи тужбу постављањем утврђујућег уместо обавезујућег тужбеног захтева, надлежни суд ће наставити поступак и одбацити тужбу као недозвољену.

Према томе, како су тужени „International CG“ и „Generalexport“ у стечају, то је Основни суд у Рашкој требао да после наступања правних последица отварање поступка стечаја и доношења решења којим се утврђује прекид поступка, код постојања предлога за наставак поступка из члана 225. став 1. ЗПП, да сагледа околности од којих зависи одлука о наставку поступка у односу на ове тужене, односно оцени испуњеност услова из члана 90. Закона о стечају и донесе одлуку из члана 91. или члана 92. овог Закона, због чега је стварно надлежан за даље поступање у овој парници на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку и Закона о стечају.

Дакле, за сада у овој фази поступка Основни суд у Рашкој се није могао огласити стварно ненадлежним за поступање у овом предмету.

Поред тога, уколико Основни суд у Рашкој, оцени да није стварно надлежан да поступа само у односу на туженог „International CG“ у стечају, имајући у виду садржину тужбеног захтева, потребно је да оцени да ли има места доношењу одлуке (после доношења одлуке о наставку поступка у односу на „International CG“) о одвојеном расправљању и раздвајању поступка у односу на остале тужене, на основу члана 221, 222. и 254. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 111/09, ... 93/19) у вези члана 328. ЗПП, као и доношењу одлуке којом би се огласио стварно ненадлежним у односу на овог туженог.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић